

پاپول های خارش دار پوستی در ارتباط با آلودگی با مایت پرنده‌گان

دکتر محمد قهری

دکترای علوم آزمایشگاهی، Ph.D فارج شناسی
استادیار دانشگاه امام حسین (ع)

ghahril4@gmail.com

■ گونه‌های درمانی‌سوس (آکارینا: درمانی‌سیده): *Dermanyssus sp*

مایت‌های موجود در جنس درمانی‌سوس (تصویر شماره ۱ تا ۴) پارازیت‌های خارجی طیور، جوندگان و سایر پستانداران هستند. شایع ترین عضو این گروه مایت ماکیان (مرغ و خروس) است که پرنده‌گانی ملتهب مرغ و خروس، بوقلمون و غاز و آشیانه پرنده‌گان وحشی را آلوده و درگیر می‌کنند. این مایت‌ها بدوا در شب تغذیه می‌کنند یعنی هنگامی که پرنده‌گان به آشیانه‌های خود پی‌انداز و مرغدانی بر می‌گردند. آن‌ها در طول روز در مجلورت درزها و شکاف‌ها و یا سایر مکان‌های خفایت شده مخفی می‌گردند. این مایت‌ها اماكن مسکونی را آلوده نموده و می‌توانند موجب گزش در لسان شوند گزش‌های مکرر متوجه راش و خارش‌های شلیید می‌شود. مایت‌های بالغ قادر هستند که به مدت ۴ یا ۵ ماه بدون تغذیه زنده بمانند و بخابر این بعد از این که متبع اصلی از بین رفت همچنان تا مدتی می‌توانند پایداری خود را حفظ کنند. کنترل این پارازیت‌ها در خانه با حذف منبع

هدف از تنظیم این توشتار مشاهده مواردی از مراجعه بیماران به دلیل ضایعات پاپول پوستی همراه با خارش شدید است که به مظلوپ برسی غالباً ضایعات قارچی به آزمایشگاه مراجعت کرده و پاسخ‌های مخفی دریافت کرده‌اند. این ضایعات پوستی که ممکن است به حوت‌لوكال و یا منتشر باشند در کودکان و بزرگسالان مشاهده می‌شوند. در صورتی که نتایج اقدامات آزمایشگاهی از نظر عوامل قارچی و یا لگلی (غال) مخفی باشد ممکن است پزشک معالج آن‌ها را به عنوان آرزوی و حلیبت تحت درمان‌های تألفی‌جام قرار دهند. تشخیص صحیح این گونه ضایعات نیاز به اخذ شرح حال دقیق از بیمار و آگاهی از لوضایع محل سکونت وی دارد. همچنین لازم است کارکشان آزمایشگاهی آمادگی لازم برای نمونه برداری و تشخیص عوامل پارازیتی احتمالی این گونه ضایعات را داشته باشند.

کلمات کلیدی: آگزما، درمانیت، کهیر، اسکبی، پاپول، مایت

تصویر شماره ۴

میزبان نرمال این مایت‌ها پرنده‌گان هستند، گاهی لوقات سایر حیوانات نیز الوده می‌شوند. می‌تواند راش‌های شدیداً خارش دار بیجاد کنند که تخلهرات خود را به صورت پاپول‌ها یا برآمدگی‌های کوچک، وزیکول یا تاول‌های کوچک و یا درماتیت (راش‌های شجاعه به آکرمای) نشان می‌دهند. علت بروز این ضایعات اغلب مورد غفلت واقع می‌شوند و خوب شناخته شده نیستند و تنها با گرفتن شرح حال دقیق از بیمار و یا اطرافیان وی و بررسی وضعیت محل سکونت قبل شناسایی خواهند بود. باید از چگونگی حضور پرنده‌گان و یا آشیانهای آن‌ها در مجلورت و نزدیکی محل سکونت بیمار مطلع شد و در صورت ایورم بازرسی و تموث برداری از محل تجمع گیرد. تظاهرات پوستی الودگی با مایت‌های پرنده‌گان در لسان اغلب مورد شناسایی قرار نمی‌گیرد و معکن است بسیار شایع‌تر از آن باشد که قبل از تصور می‌شده است. میزبانان معمولی شامل پرنده‌گان وحشی (ملند گنجشک، کبوتر، سار، پرستو یا چلچله، سیمه سرخ) و اهلی (مثل قناری و مرغ) است و نیز گاهی پستانداران کوچک نظیر ڈریبل‌ها یا موش‌ها می‌باشند. مایت‌های پرنده‌گان خون مکنده (blood suckers) هستند (در مقابل مایت‌های لسکپس که نقیب رنده در پوست می‌باشند) و اغلب در شب تغذیه می‌کنند. رنگ مایت‌ها بستگی به وضعیت تغذیه آن‌ها دارد. در حالتی که هتوژ تغذیه نکرده باشد تقریباً سفید رنگ دیده می‌شوند و اگر به تازگی خونخواری کرده باشند به رنگ قرمز روشن و در صورتی که مدتی از خونخواری آن‌ها گذشته باشند و خون را هضم کرده باشند

الودگی شروع می‌شود اگر سلیقه وجود جوندگان پلشید باشد جمیت آن‌ها کنترل شود متبع دیگر جوندگان دست آمور خلگی ملند هلمترها هستند بعد از آن که متبع یا اشیاء حذف و پاکسازی شد تواحی اطراف آن باید با کمک یک ماده حشره کش ضدغونی شود. کنترل این مایت‌ها در مرغانی یا آغل‌ها، گاهه‌لای یا طولیه بسیار مشکل‌تر است و برای تمام سطوح باید از اسپری‌های حشره کش مناسب لستفاده کرد.

تصویر شماره ۱

تصویر شماره ۲

تصویر شماره ۳

■ مایت جوجه و مرغ (*Dermanyssus gallinae*)

این مایت معمولاً در مرغ و خروس یافت می‌شود. اما از سایر پرندگان اهلی و وحشی نیز خونخواری می‌کند. آن‌ها می‌توانند از آشیانه پرندگان مهاجرت کرده و به لامکن مسکونی لسان حمله کنند در تمام پرندگانی که در ساختمان‌ها آشیانه می‌سازند دیده می‌شود.

تصویر شماره ۷: *Dermanyssus gallinae*

به رنگ خاکستری تا سیاه فیده می‌شوند. اندازه آن‌ها بین ۷۵-۱۰۰ میکرون تا یک میلی متر و به شکل بیضی و پهن و مسطح هستند. افرادی که تحت تأثیر این مایت‌ها قرار می‌گیرند در پوست آن‌ها پاپول های خارش دار لوکالیزه و یا گسترد و وسیع ایجاد می‌شود و گلهای دارای مرکز همراهیک و یا به صورت وزیکول‌ها یا درماتیت‌های آژرماتوز در نواحی باز پوست یا نواحی اینترتریجیتوس (نواحی ملتفت چین‌های پوستی از قبیل زیر بغل یا کشاله ران) خود را نشان می‌دهند. از مایت‌های مستول می‌توان از *Dermanyssus gallinae* و *Ornithonyssus sylviarum* نام برد.

تصویر شماره ۸: منظره میکروسکوپی از مایت پرندگان با ابرکنیو ۴۰

تصویر شماره ۹: *Dermanyssus gallinae*

تصویر شماره ۱۰: منظره میکروسکوپی از مایت پرندگان با ابرکنیو ۱۰

که به سختی با چشم غیرمسلح قابل مشاهده می‌باشد.
آزمایش میکروسکوپی با کمک یک نوار چسب سلوفان از روی پوست متاثر شده مایت هارا آشکار می‌سازد. تهیه اساید میکروسکوپی با کمک پتاس ۱۰ درصد و یا با استفاده از روغن یامزیون نیز امکان پذیر است.

■ درمان

متع مایت ها باید شناسایی شود و برای سنتیله به درمان مؤثر، حذف شوند. آشیله پرندگان در تزدیکی محل اقامت باید جلبجا شود و حیولات دست آموز (پرندگان خارجی و پستانداران کوچک) باید مورد آزمایش قرار گرفته و در صورت لزوم توسط یک دامپزشک درمان شوند. قفسه یا سبد حیولات دست آموز خلگی نیز به عنوان مخزن برای مایت ها عمل می‌کنند و باید به طور کامل پاکسازی و ضد عفونی شوند. برای رفع خارش‌های پوستی از مواد ضد تحریکی موضعی و کورتیکواستروئیدهای موضعی و آنتی هیستامین‌های خوراکی استفاده می‌شود. تشخیص دقیق به عمل آمده و متع الودگی مایت مشخص شود.

تصویر سماره ۱۰: بتورات و بایول های خارش دار

تصویر سماره ۱۱: بایول های متعدد روی سنه و بارزو

تصویر سماره ۹: *Dermanyssus-gallinae*

به دلیل طبق تخله رات بالیستی در افراد مختلف دامنه تشخیص افتراقی وسیعی وجود دارد. در همه افرادی که با گزش ملیت مواجه می‌شوند واکنش ایجاد نمی‌شوند. در تشخیص افتراقی فایلرات پاپولی یا وزیکولی پوست با گزش‌های ناشی از این نتیجه از مایت ها باید که هر یکی پاپول ایزیک، لسکیز، آلوگی پوست با شپش بدن، واکنش‌های پوستی ناشی از گزش که یا دیگر حشرات در مانیت هریتی فرمیس و فایلرات اگزمالی را در نظر داشت.

■ سخنی

■ نکات کلمدی

مشاهده دامنهایا بتورات جلدی شدیداً خارش دار، لوکالیزه یا جترالیزه که تخله رات خود را به صورت پاپول ها، وزیکول ها و یا فایلرات اگزمالی در پیچدهای یا پرگلان نشان می‌دهند و ممکن است بیش از یک عضو خلواهه مبتلا شود. پاپول ها گلخی دارای مرآکز هموراژیک می‌باشند و وزیکول ها یا درمانیت های اگزمالی در پوست و یا در نواحی چین دار بدن تغییر زیر بغل و کشاله ران مشاهده می‌شوند. راش های معمولاً به تلاش هایی که توسط بیمار یا پزشک معالج برای درمان می‌کنند، پاسخ نمی‌دهند. باید یک تاریخچه کاملی با تأکید بر روی متلیع احتمالی الودگی از قبیل آشیله پرندگان در بام یا در بالکن، پیچره ها، دستگاه های تهویه هوای هواسازه اتاق های زیرشیروانی و غیره و یا حیولات دست آموز مانند پرندگان غیرپریوسی، زربیل ها یا موش ها گرفته شود. همچنین که گفته شد اندازه مایت های هابه درازای نیم تا یک میلی متر هستند.

تصویر شماره ۱۵: بیورات خارش دار در انتهای ران

□ مایت پرنده‌گان سکاری یا وحشی (سمالی): اورنیتونیسوس سیلوباروم (*Ornithonyssus sylviarum*)

این مایت‌ها بر روی بدنه پرخی پرنده‌گان، اهلی و بیاری از پرنده‌گان شکاری و وحشی زندگی می‌کنند، عموماً در مرغ و خروس، کبوترها و گنجشک‌ها یافت می‌شوند. بعد از مرگ پرنده یا ترک آشیله، این مایت‌ها به اماکن مستکونی هجوم آورده و موجب گزش ساکنین می‌شوند. این امر به ویژه هنگامی مشکل ساز است که آشیله پرنده‌گان در محل‌هایی ملتهب اتفاق ژیوپیروزی باشد.

Ornithonyssus sylviarum تصویر شماره ۱۶

تصویر شماره ۱۲: نمونه برداری از سطح بابول‌های بوسته دار با گمک جسب اسکاج

تصویر شماره ۱۳: حضور مایت‌ها در تراشه‌های به دست آمده از بابول‌ها

تصویر شماره ۱۴: بابول‌های بست گردن

لتفاقیت حاد متعاقب گزش بتدپا نادر لست و می‌تواند علائم لتفاقیت باکتریال را تقلید نماید. مایت کبوتر پارازیت‌های هشت پای کوچکی هستند که از خون حیوانات خونگرم تقدیمه می‌کنند. تقدیمه این مایت‌ها از خون چوچمهای کبوتر برایشان خوشایدتر است و هنگامی که جو جد کبوترها آشیله را ترک می‌کنند آن‌ها نیز به تواحی سکونت انسان مهاجرت می‌کنند. گزارش‌هایی از درگیری در ماتولوژیک با مایت‌های کبوتر که همراه با خارش شدید و کهیر می‌باشند وجود دارند. مایت‌های ساکن در یور پرندگان نیز از متبلع بلقوه البرن ها برای کبوترها و باجریگارها و نگه دارندگان budgerigar keepers آن‌ها هستند. (توضیح: باجریگار به گونه‌ای طوطی است رالیانی با نام علمی *Melopsittacus undulatus* نامه می‌شود که بدنش سبز مایل به زرد دارد و رنگ صورت و دمش آبی روشن است) آرگاس رفلکسوس ناقل یک نوع بولیما به نام *Borrelia anserine* در بین پرندگان لست که منجر به لسیروکوز در کبوترها می‌شود و باعلام اسهال، تب و فلنجی خود را نشان می‌دهد. ضروری لست که رزیدنت‌ها تسبت به موقعیت محل زیست و لتراحت خود آگاه بشنند و برای مشتبه موارد مشبه و مدیریت آن و تطبیق روش‌های کنترلی مناسب آموزش و آمادگی‌های لازم را کسب نمایند.

تصویر ج: آرگاس رفلکسوس

□ گزارس یک مورد لتفاقیت حاد سطحی به دنبال گزش مایت کبوتر

سروح حال یک رزیدنت پزشکی شب هنگام به علت خارش شدید مع دست چپ خود بیدار شد و یک کنه در نزدیک خود یافت. محل گزش در فخلله ۲ روز بعد توسعه پیدا کرد و به صورت یک خط ارتیماتوز، متورم و نرم که تا ناحیه آگزیلا (اصابیر لف و ب) امتداد داشت به همراه یک لتفادنیاتی آگزیلاری ضعیف و ملایم جلب توجه کرد. در اولتراسونوگرافی دایلر سیستم وریدی نرمال بود همراه با یک تاخیه خطی طولانی هایپوآکو hypoechoic که از سمت مع دست چپ به طرف آگزیلا امتداد یافته و مطرخ کننده لتفاقیت سطحی است. تعدادی مایت از اتفاق و نیز آشیله کبوتری که در لبه پیچره قرار داشت پیدا شد. مایت‌ها به عنوان مایت کبوتریه نام آرگاس رفلکسوس (تصویر ج) مشناسایی شدند. رزیدنت فرقی به وسیله کالامین لوکال، آنتی هیستامین و پردنیزولون به مدت ۵ روز به طور کامل درمان گردید.

تصویر الف

تصویر ب

References

- 1- Regan AM, Mettersky ML, Craven DE. Nosocomial dermatitis and pruritus caused by pigeon mite infestation. Arch Intern Med 1987; 147: 2185-7.
- 2-Bassel-Shéme D, Couturier P, Sainte-Laudy J. Giant urticaria caused by Argus reflexus bites: apropos of a case. Allerg Immunol 1999; 31: 61-2.
- 3-Felsenfield O. Avian borreliosis. J Spirochetal Tick-Borne Dis 1999; 6: 73-7.